

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente de D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35

Epistole nefrancate se refu. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. s. sau 15 bani rom.

Desider Bánffy, președinte.

Telegrama de aseară ni-a adus scirea, că partidul „liberal” a hotărât a candida de președinte al casei deputaților pe cunoscutul D. Bánffy.

Va să dăcă, nu mai este glumă, ci seriozitatea cea mai serioasă a partidului guvernamental. A pus ochii partidul pe omul inimii sale și hotărât, voesc să și-l aleagă de președinte, de conducătorul desbaterilor în casa deputaților.

În cestiuni de inimă nu s'ar căde să se amestece nimenea. Aceste sînt todeauna lucruri, care privesc pe cei interesați. Place partidului guvernamental figura lui D. Bánffy, ce l'ar pute împede să nu și arunce în urnă votul pentru dînsul?

Pecat este numai, că din apropierea lui D. Bánffy lipsesc cealaltă figură parlamentară, contele Gavriil Bethlen. Ce mai doi brazi dintr'o tulpină ar fi ei amîndoi pe scaunul presidial al camerei deputaților. Amîndoi violenți, fără considerații și fără tact. Astfel de păreche nu s'ar mai găsi în toată Europa, poate pe toată fața pămîntului, așa de potrivită pentru conducerea de desbateri într'un parlament.

Sorții încă nu sînt căduți. Este încă cu puțință, ca alesul inimii partidului guvernamental să întîmpine pedeci. S'ar pute, ca lîngă opozițiune în cestiunea alegerii de președinte să se alature o parte din partidul guvernamental pentru alegerea lui Péchy.

S'ar pute, și atunci partidul guvernamental ar rămîne cu dorul neîmplinit de a și vedea pe alesul inimii sale strîngînd, bînd cu pumnul în masă și ameninîndu-l dela masa presidială. Reprezentanța țerii nu s'ar pute bucura de ceea-ce s'au bucurat comitatele Solnoc - Dobâca și Bistrița - Năsăud din Transilvania ani îndelungați, mai îndelungați decît veacurile.

Însă, ori-cum ar fi, rămîne lucru caracteristic, ca reprezentanța unui regat cum e regatul Ungariei să vină într'o strîmtoare așa de mare de candidați pentru scaunul presidial, încît să reflecteze și la un D. Bánffy. Cu deosebire însă pentru partidul guvernamental este un adevărat testimoniu de paupertate, că n'are alt candidat pentru un post așa de important, cum este postul de președinte al casei deputaților.

Nu înzadar se prorocose așa dară contelui Szapáry, că mult nu are să stee în fruntea afacerilor. Nu înzadar se scrie dela Budapesta șiarelor dela

Viena, că ministrul-president nu dominează partidul în fruntea cărui se află și că pozițiunea lui se clătina.

Candidatura lui Desider Bánffy singură ar fi un semn, că situațiunea contelui Szapáry nu e tocmai cea mai splendidă. Oamenii înșiși care și-i-a ales în casa deputaților arată o economie înfruntată din partea ministrului-president cu puterea reprezentanței executive a statului, pentru-că e dovedită viuă, că puterea aceasta a risipit-o pe indiviți, dintre care nu este în stare să candideze un om de dai Doamne pentru scaunul presidial în cameră.

Și acum dacă mai vine, ca nici oamenii aceia, pe care reprezentanța puterii executive în stat și-i-a ales în sudarea feței sale și cu bani scumpi, să nu fie la un înțeles în privința candidaturii la scaunul presidial al casei deputaților, situațiunea ministrului Szapáry și a cabinetului său se prezintă într'o situațiune de tot îndoelnică.

Dacă partidul guvernamental nu ține, ca un om, la voința guvernului, este semn că e în descompunere. Lipsind partidul trebuie să cadă ministerul, care se razimă de partid.

Precum vedem perspectiva din viitorul cel mai apropiat este destul de sombră. Și nu numai pentru guvern și pentru partidul său, ci peste tot pentru patrie.

Lupta de partid, care se desvoaltă între concetățenii maghiari dela disolvarea parlamentului încoace, ne scoate consecuențe tot mai grave la iveală. Consecuențe ce nu ne pun în vedere un viitor clar și plăcut, ci o confușiune întunecoasă și un viitor nesigur și inspirator de griji.

Dar' nici că se poate altfel, când monopolisatorii politicii din regat se apucă de lucruri, de care nu sînt capabili, când voesc să facă, fără de consimțămîntul cetățenilor dintr'un stat poliglot un stat național, care stat, cu toate-că e nefiresc, să mai fie și trainic și tare.

Și că nu sînt capabili au dovedit-o mereu de douăzeci și cinci de ani încoace prin legi și alte măsuri nenumărate; prin instrăinarea a două terțialități dintre cetățenii statului dela afacerile publice de stat și acum prin o candidatură pociță, la care se vede că au trebuit să ajungă, când s'au vădit necesități a candida la scaunul presidial al casei deputaților pe un om cum este Desider Bánffy.

Ba monopolisatorii au dovedit și mai mult. Au dovedit că nu sînt ba-

remi cunosători de situațiuni. Căci până când umblă după d'al de Bánffyesci ca Desider să-i facă președinti ai casei deputaților, este semn că nu știu, care sînt exigențele interne și externe ale regatului unguresc. În douăzeci și cinci de ani n'au fost în stare să se desbete din visurile lor și să se desbete din beția unei Maghiarii, la care în vecii vecilor n'au să ajungă.

Împăratul Germaniei la Bucuresci.

„Kreuzzeitung” aduce scirea, că visita intenționată pentru primăvară a împăratului Wilhelm la Bucuresci nu se va face, din cauză că starea regiunii României nici acum nu dovedește o îmbunătățire dăimuitoare.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

Cestiunea matricolelor.

Semioficioasa „Politische Correspondenz” din Viena scrie, că ar fi cu totul greșită părerea, dacă cineva din pasagiul mesagiului referitor la cestiunile bisericesci ar concluda, că guvernul are să schimbe ceva în politica sa bisericească. Și pe viitor guvernul actual maghiar are să urmeze politica bisericească pe care a făcut-o până acum, — spune semioficioasa din Viena.

Crisa de cabinet în Franția.

Până în momentul în care scriem aceste rînduri nu ni-av sosit încă telegrame despre rezolvarea crizei de cabinet din Paris. Se crede însă, așa spun depeșile din urmă, că în noua combinație cu Rouvier vor intra Freycinet, Ribot, Constans, Derville, Loubet și Burdeau.

Crisa în Sârbia.

În cercurile bine informate din Belgrad se vorbește, că criza ministerială nu se va rezolvi decît după închiderea Scupcinei. Atunci se va face o reconstrucție radicală. Pasicii n'a făcut până acum nici o propunere în această privință. Se dă însă ca sigur eșirea din cabinet a ministrilor de externe și finance. Despre ministrul de războiu se scrie, că deși radicali nu prea sînt la el, trebuie să-l tolereze însă, din pricină că nu găsește unul mai nimerit în locul lui.

— Dar' în sat ce s'a întîmplat, întrebă Ilona.

— În sat, . . . în sat . . . rău!

Ilona începuse să tremure, fu cuprinsă de un fel de frică, când auți aceste cuvinte din gura lui Nicu.

— A ajuns remirița în sat, întrebă Mărioara.

— S'a și dus din sat, răspuse Nicu.

— Și pe la noi a făcut ceva, întrebă Ilona.

Nicu rămase încurcat, se zăpăci și nu scia ce să răspundă la această întrebare. . . A, căci mai bucuroși și-ar fi tăiat carne de pe trup, mai bucuroși ar fi răbdat ori-ce chin, decît să vadă în durere pe Ilona și să scie, că prin cuvintele lui, prin cele-ce el i-a spus, acei ochi dulci varsă lacrimi.

— O! vorbește, vorbește, țise Ilona; inima mea îmi spune, că s'a întîmplat ceva rău. . .

Dar' el nu se putea hotărî.

Fata trebuie însă cu toate acestea să aște odată cele întîmplate, se gândi el. Peste durerea aceasta acum ori mai târziu, dar' trebuie să treacă.

Începu deci să istorisească cele-ce s'au întîmplat în sat.

Ilona îl asculta ca moartă. Ear' când îi spuse, că nu a rămas nici unul viu în casa lor și că nici peatră pe peatră nu a mai rămas, începuse să plîngă și să se bocească de-și rupea inima de jale.

Cădu sfîșiată de dureri în brațele Mărioarei, pe care deasemenea o podidiră lacrimile.

Anarhie în Belgia.

Mișcările anarhiștilor din Belgia au luat proporțiuni îngrijitoare. La 23 l. c., se scrie din Bruxella, regele Leopold a venit din Laeken în capitală, ca să se întrețină cu sfetnicii săi. Pe toate zidurile capitalei au fost lipite în ceași zi placarde, prin care se face apel la revoluție, ear' soldații sînt invitați să deserteze, să nu se mai supună autorităților.

Situațiunea în Rusia.

După scirile mai recente din Rusia, situațiunea în guvernamele bătute de foame este desperată. Anarhia cea mai completă domnesce acolo, anarhie, care se mărește nu numai prin faptul, că de autorități abia mai ascultă cineva, dar' mai ales în urma agitațiunilor nihilistilor, care au pus în mișcare întreaga populație. La 23 c. s'au trimis din mai multe centre militare mulțime de soldați în părțile unde agitațiunile nihiliste au luat proporțiuni de tot îngrijitoare. Sînt temeri de o răscoală generală.

Din dietă.

În ședința dela 23 c. a dietei s'au petrecut două lucruri mai importante. S'au prezentat credenționalele și s'au tras la sorți diferitele secțiuni. În același timp președintele de vîrstă a cetit casei lista ce a primit-o dela președintele adunării provinciale a Croaților, cu numele celor 38 deputați croați.

Credenționalele au fost prezentate pe rînd, în ordine alfabetică. Membrii mai marcanți, atât din opoziție, cât și guvernamentali au fost însoșiți de numeroase strigăte de „éljen” când eșiau să și prezente credenționalele. Lui Péchy Tamás, fostul president, opoziția i-a făcut adevărate ovațiuni.

Ați diferitele secții în ședințe și vor raporta apoi dietei asupra credenționalelor ce au examinat.

Mandatele contra cărora s'au făcut proteste sînt până acum următoarele: mandatul lui Arany Lászlo din N. Szalonta, Pulszky Agost din Verbász, bar. Fejérváry Géza din Budapesta I, guvernamentali. Apoi în oara din urmă s'au protestat mandatele opoziționaliilor Armány Kornél din Dédesd, Thold Dániel din Nagy Abony Sima Ferencz din Tápé, Hoek János din Csongrád, Puryly János din Battonya și Papp Béla din Csenger. Cu totul 9 la numer.

Se vorbește, că pentru a mai împăca opoziția, contele Szapáry este dispus a pune candidatura a trei oposanți în biurou ca

secretari, ear' în comisia de 25, care se va înmulți la 26, să li-se deie oposanților 7 locuri, în comisiunea de 17, care se va spori la 18, opoziției să i-se rezerveze 5 locuri: 3, respective 2 kossuthistilor și tot atâtea Apponyistilor, ear' câte un loc Ugronistilor.

După alegeri.

Cu privire la atitudinea părinților Cuc și Gael, bănuită de corespondentul nostru din Tășnad, primim din Selagiu următoarele informațiuni:

În nr. 20 al prețutului D-Voastre șiar „Tribuna” a apărut o scurtă dare de seamă din cercul electoral al Tășnadului, despre mișcările noastre naționale, cu data de 2 Februarie 1892, subscrisă de un cutare „Argus”.

Nu voesc să critic acest raport, ba ce atinge partea primă a lui îi datorim mulțumită și recunoștință, că s'a grăbit a arăta un public românesc, că deși sîntem încungiurați de un element străin și persecutați pe toate căile, dăm semne de vieță și cu fruntea ridicată înfruntăm toate atacurile îndreptate în contra noastră.

La finea raportului însă se bănuiesc fără nici un temei doi preoți bravi din cercul acesta drept răsplătită pentru vorbirile cele frumoase și însuflețitoare, ținute cu cea ocaziune poporului present, cât și pentru jertfele continue ce acești bravi bărbați au adus și aduc în continuu pe altarul națiunii noastre române.

Di Cuc nu face nici un pecat față cu națiunea sa, că între marginile bunei cuvînte stă în relațiuni — se țic Chiar amic — cu unicul Ungur din Pir, dl Hutirăi, care de parte de a se ocupa cu politica, pentru blândeja și afabilitatea lui e iubit nu numai de Unguri, ci chiar și de toți Românii din Pir și giur, și cu al cărui ajutor dl Cuc a făcut foarte multe lucruri bune pentru biserica și școala din Pir.

Nu e vorbă, cu durere trebuie să constatez, că avem și bărbați de aceia, ale căror fapte trebuie sbicuite și ei demascați înaintea publicului, dar' prin aceea, că cineva lovesce cu atîta dispreț și ură în astfel de bărbați meritați cum e un Cuc și un Gael, care cu trup cu suflet sînt devotați causei comune bisericesci naționale, prin aceea nu numai că nu aduce nici un bine și folos causei noastre sfinte, ba chiar din contră strînce împăcheri și certe, de care apoi contrarii noștri își rid în pumni și se bucură, că li-se dă ocaziune de a pescui în turbure.

Domnii Cuc și Gael sînt doi stilpi tari, care totdeauna sau la înălțimea misiunii lor, dovedă mai nouă a dat despre aceasta și cu ocaziunea alegerilor percurse în estan,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Nicu Ciobănelul.

— Novellă din popor —

de

Ioan Russu Șirliannul.

(Urmare.)

Apucă calea mai scurtă, calea pe care odată umbla cu atîta fericire în inima lui, când pîncoala pe Ilona și Mărioara, când simțea încoaceindu-se după gîtul lui acele mîni albe ca spuma laptelui și moi ca lâna. . .

Dar' acum? Era tocmai așa de sdorbit ca și-cum era atunci de fericit. . . În loc de a simți și acum răsufletarea caldă a feței cu fața blîndă, simția că tot sîngele i-se urcase la cap de durerile care îl sbuciumau.

Cum mergea așa dus pe gînduri, ajunse la prăpastia peste care trecea el de atîtea ori în brațe lumea ce îi era mai dragă decît țee lumi de astea, în care oamenii se omoară unii pe alții. . .

— Nicule, Nicule, se auți deodată două glasuri tremurătoare, subțiri și slabe.

— Cine e aici? — întrebă Nicu ca și trezit dintr'un somn greu.

— Noi, Mărioara și Ilona, — fu răspunsul.

— Voi? . . . Ilona și Mărioara? . . .

Voi, pe care v'eu caut? . . . Se poate? — întrebă Nicu cu o voce aprinsă de bucurie și se îndreptă după glasuri.

Zăbind pe fete la lumina lunei nu mai scîi ce să dîcă.

„Doamne, țise mai pe urmă în sine, nu sînt vrednic de atîta milă”, și începă a plînge de bucurie, de durere, Dumneșeu scie de ce, destul de lacrimile îi curgea în șoagaie.

Fetele începură să-l mîngăie, apoi să plîngă și ele împreună cu el și apoi ear' se se mîngăie unii pe alții. Trecur vreme multă până-ce se liniștiră într'atîta, ca să și poată vorbi.

Mărioara spuse atunci lui Nicu, că auzind vorbind pe tatăl ei, că are să se întempe ceva grosnic, s'a dus dimineața de tot la Ilona, și îi țise să vină cu ea. Părinții ei nu o lăsară nici să ese din curte, și ea numai așa a putut să înduplece pe Ilona să fugă pe ascuns, pe porțița din dosul curții, care coboară drept în vale, că i-a spus, că Nicu trage pe moarte și ar voi să o mai vadă odată. . . Ilona a crețut, și așa amîndouă, nevedute de nimenea, au coborît în vale. De acolo au venit tot prin vale până într'e munți. Aici au rătăcit și au inserat până să deie de calea ascunsă, ce duce la prăpastie. „Fiind seară”, țise ea, „nu ne-am mai întors, căci ne temeam să nu înțîlnim în drumul mare resmirița, ear' prăpastia nu am putut-o trece ca să ajungem la stîna”.

Așa îi vorbi Mărioara lui Nicu, ear' Nicu o asculta ca și-cum ascuți o cântare dulce ori o rugăciune sfîntă.

— Dar' acum să ne spui și tu, unde ai umblat, întrebă Mărioara.

— Tot pentru Ilona m'am dus și eu în sat. Auțisem, că are să se întempe ceva rău, și am plecat să încerc dacă v'eu pot ajuta.

căci din Pir n'a luat parte la alegere, după cât știu, doară nici un Român, ear' din Der-sida abia vre-o 4—5 destrăbălați ameiți de veninul lui Ițic.

Di Cuc e cunoscut de Român verde nu numai în cercul nostru, ci în întreg Selagiul și nu este putere ungurească, care se-l poată abate dela principiile sale românești, și Românii prin părțile acestea îl numesc un al doilea Lucaci.

Ear' d' Gael asemenea e unul dintre cei mai bravi preoți, la parte activă la toate mișcările noastre culturale-naționale, nu este adunare învățătoarească în cercul său, la care se nu iee parte. Ba ce e mai mult îmbarbătează la muncă pe învățătorii din acel cerc prin o mulțime de premii oferite de d-sa pentru disertațiuni și alte teme de știință.

Cumpănă.

O afacere celebră în Bucovina.

Afacerea Pace-Mustatza a luat dimensiuni atât de mari și poartă totodată și un caracter politic, încât credem de lipsă a da publicului nostru informațiuni mai detaliate despre starea lucrului. Mai bine se va satisface acestei necesități, dacă în cele următoare reproducem din „Gazeta Bucovinei“ articolul confiscat, în care se expune întreaga afacere. Eată acel articol pus în fruntea foii:

Afacerea Pace Mustatza.

De vre-o câteva zile încoace spiritele din capitala ducatului nostru sunt preocupate de o afacere care, deși de un caracter de deservire personal, prin indiscrețiunea unor diare locale a fost legată de limba clopotului celui mare și a devenit astfel obiect de discuțiune în întreg orașul.

„Gazeta Bucovinei“ din capul locului s'a pus pe acel punct de vedere, pe care în asemenea cazuri trebuie să-l aibă orice diar, dacă are pretenția de a trece de serios și obiectiv. Ea nu a spus decât ceea-ce trebuia să spună pentru explicarea unui incident neplăcut, provenit în urma afacerii respective și comentat de către adversarii nostri politici și totodată dușmani a tot ce e românesc în țeara aceasta într'un mod pe cât se poate de necuvincios drept un fel de demonstrațiune politică.

Tocmai fiindcă afacerea e personală și nu voim ca partidul nostru național să se identifice cu ea, vom expune în liniamente generale fazele prin care a trecut ea până la actuala ei soluțiune și ne vom desfașura părerea noastră subiectivă nu asupra afacerii însăși, ci asupra consecuențelor ei și mai ales asupra modului cum a fost ea exploatată în contra noastră și a unor persoane de mare importanță în viața noastră publică.

Care e rolul pe care îl joacă la noi în țeară baronul Nico Mustatza și de câtă stimă și reputațiune se bucură el în toate părțile societății, o știe ori-și-care băiat în Bucovina. Și despre acest bărbat, cavaler din talpă până în înțrecet, s'a presupus a fi scris o epistolă anonimă contesei Pace, soția președintelui țerii, în care ar fi supus unei critice copilărești soarelele, toaletele și mâncările aceleia. Venind aceasta la cunoștința baronului Mustatza, el a adresat la 13 Februarie a. c. contelui Pace o epistolă, în care și-a declarat cu toată hotărârea și pe cuvânt de onoare, că el nu a scris epistola anonimă și nu are

a face nici în clin, nici în mănecă cu ea și cu cuprinsul ei. În ziua următoare baronul Mustatza a fost provocat a se prezenta la 5 oare d. a. în biroul dlui președinte al țerii. Aici contele Pace în prezența unui consilier de forestierie a declarat baronului Mustatza, că el, pe temeiul raportului unui expert, are convingerea, că epistola adresată soției sale vine dela mâna baronului Mustatza și prin urmare e motiv deajuns spre a procede în contra lui pe cale disciplinară. După-ce din nou a declarat pe cuvântul de onoare, că epistola nu vine dela sine, și a spus, că nu se teme de cercetarea disciplinară, pe care mai ales o cere, baronul Mustatza a plecat acasă și în ziua următoare, 15 Februarie, și-a prezentat demisia din funcția unui consilier de domenii și a trimis la oarele 4 d. a. pe domni Ștefan de Miculi și Nicolau cav. de Cârstea la contele Pace spre a-l provoca să se declare, că dă creștământ cuvântului de onoare al baronului Mustatza și că își retrage învinuirea ce a făcut.

Contele Pace refuzând aceasta, martorii trimiși și-lar fi provocat a da satisfacție, la ceea-ce contele Pace ar fi răspuns, că va delega și el doi domni, care ar avé să judece pe baza dovezilor ce le are la dispoziție, dacă peste tot baronul Mustatza e sau nu capabil de satisfacție. La aceasta amândoi domni au răspuns, că ei nu pot să accepteze promisiuni astfel clausulate și roagă pe contele Pace a nu se săntui după poziția sa de președinte al țerii, de vreme-ce ei nu aduc misiunea președintelui țerii în numele consilierului de domenii, ci contelui Pace în numele baronului Mustatza. După persistența și mai departe a contelui Pace pe lângă declarațiunea lui de mai înainte, unul dintre martori ar fi caracterizat, și ce, procederea contelui într'un mod ce corespunde situației. Contele Pace a repetat apoi, că va trimite doi martori, și a adaus a fi pe deplin convins, că acestia vor denega baronului Mustatza capabilitatea de satisfacțiune.

Martorii contelui Pace, domni cav. de Abrahamowicz și George de Catargi, convenind cu martorii baronului Mustatza, au declarat, că ei cunosc pe baronul Mustatza de om de onoare, nu se îndoesc despre capabilitatea lui de satisfacție și nici nu-l tin capabil de faptul ce și-se impută, dar' abstragând dela aceasta, ei persistă pe lângă părerea, că afacerea de onoare are să se rezolve deabia după-ce se va fi dus în deplinere cercetarea disciplinară în contra baronului Mustatza. Astfel neputându-se face nici o înțelegere, cei patru martori s'și declarat a privi misiunea lor de terminată, redigând, după-cum se spune, și un protocol despre aceasta.

Aceasta e starea lucrului așa precum se ilustrează ea în cercurile bine informate și, ceea-ce a îndemnat pe boerimea noastră a abdice participarea la balul contelui Pace, e împregiurarea, că baronului Mustatza și-s'a imputat o acțiune inonestă, cu toate, că el a declarat pe cuvântul de onoare în scris și verbal, că nu știe nimic despre epistola anonimă.

Pentru ori-care om cu cât de puțin sentiment pentru cestiile de natură socială, pasul boerimii noastre a trebuit să treacă de un pas corect, căci e peste putință, ca un cavaler să se mai ducă în casa cuiva, îndată-ce stăpânul casei ofensează în asemenea chip pe semenele seu. Nu putea să facă excepțiune dela aceasta nici Excelența Sa baronul Vasileco, mareșalul țerii, care la balul din cas-

tiune mai ales nu avea ce căuta în calitate de persoană oficioasă și pentru motivul, pe care însuși Excelența Sa îl expune în rectificarea sa publicată în nrul 1027 al diarului „Buk. Nachrichten“ și din care extragem următoarele: „... Pe mine nu împregiurările mai sus ar trebui să se iee față cu un funcționar politic, care ca dl Patak bună-oră ofensează biserica și cele sfinte, când o scrisoare anonimă despre mâncări și rochii femeiești, scrisoare pe care altul o aruncă imediat în foc și nu o mai arată lumii, îndeamnă pe cineva la o procedură atât de extraordinară. Lucrurile însă se vor limpezi ele, și încă sperăm în favorul intereselor adevărate ale țerii noastre, ear' nu în ale unei coterii, care ar voi să fie stăpână peste destinele Bucovinei.“

Dar' abstracție făcând dela aceste, la balul contelui Pace nici nu au fost invitate toate căpeteniile oficiilor, ceea-ce la un bal oficial pe la noi e cel puțin obiceiul să se întempe. Așa spre exemplu nu au fost invitați dl Kuhnén, procurorul de stat, președintele casei parsimoniale Dr. West, comandantul batalionului de miliție teritorială etc., pe când erau invitați și au participat la bal directorul unei bănci de a doua mână, dl Steiner — generele lui David Tittinger — și alții.

Nu căutăm după inspiratorul articolului din „B. N.“, care a provocat rectificarea mareșalului țerii și entrefretul nostru din numărul trecut. Accentuăm numai, că prin acel articol nu s'a făcut nici un serviciu aceluia, căruia se credea poate a și-se face un serviciu oare-care. El denotă, ceea-ce de altfel demult se știe, că la noi în Bucovina o seamă de oameni, din nefericire cam mulți, nu au idee de anumite reguli, care trebuie să existe pentru ori-care societate bună, și așa privesc toate lucrurile prin prisma propriului lor interes „familiar“ sau politic.

„Bukowinaer Nachrichte“, ne mai ținând cont de discrețiunea, pe care trebuia să o observe ori-și-cine măcar până atunci, până când afacerea de onoare a ajuns în stadiul de soluțiune, în care se adă în momentul de față, s'a folosit de ea pentru a lovi în boerimea noastră și în mareșalul țerii noastre, care e și el boier român, și domni dela acel diar se pot felicita, că și-au găsit în această privință un vrednic tovarăș de luptă chiar în gazeta leșească de aici, care tractează întregă afacerea într'un limbaj murdar și cu o măreșenie ne mai pomenită. Cu asemenea oameni, care caracterizează atât de bine mediul în care trăiesc ei, nu putem sta de vorbă. Tot ceea-ce putem face ar fi o eventuală reproducere a articolului din gazeta leșească, pentru-ca să vadă și publicul nostru, până unde poate duce pe cineva oarbă patimă a urei și a pismei, pe care deocamdată nu voim să o punem în cărua susținerii gazetei, ci mai mult în cărua nechibzuțului ei redactor. Nici nu credem, ca Polonii nostri, care după-cum se știe aparțin celei mai cavaleresci națiuni, se aproabe atitudinea aceasta a gazetei lor.

Cât privește însăși afacerea de onoare între contele Pace și baronul Mustatza, dacă ea e sau nu rezolvată definitiv, dacă una sau alta dintre părțile interesate a rămas sau nu pătată, — aceasta nu mai începe în cadrul

aprețierilor noastre și e cu deservire treaba contelui Pace și a baronului Mustatza.

Relativ la cercetarea disciplinării, introdusă în contra consilierului de domenii baron Mustatza, nu avem ce dice altceva, decât că dint'însa se poate vedé ce măsuri aspre ar trebui să se iee față cu un funcționar politic, care ca dl Patak bună-oră ofensează biserica și cele sfinte, când o scrisoare anonimă despre mâncări și rochii femeiești, scrisoare pe care altul o aruncă imediat în foc și nu o mai arată lumii, îndeamnă pe cineva la o procedură atât de extraordinară.

Lucrurile însă se vor limpezi ele, și încă sperăm în favorul intereselor adevărate ale țerii noastre, ear' nu în ale unei coterii, care ar voi să fie stăpână peste destinele Bucovinei.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Șiria, 22 Februarie n.

(Petrecerea din Cil.) Pe o vale întinsă și încungurată de codri a Crișului-Alb e situată comuna Cil; — comună mică, cu casele și scurte, a căror acoperământ utoiat e înegrit de fumul ce ese prin toate găuricile în lipsa hoanelor.

În mijlocul acestei comune se ridică un palat cu mai multe ale laterale. Ua dintre aceste a fost locul petrecerii noastre.

Acolo, unde regiunile sunt atât de romantice și atrăgătoare în sesonul florilor, dar' cu atât mai monotone și respingătoare, când de pe colinele și virfurile munților mai îndepărtați numai câte un troian scilipsece în fața soarelui cu dinți, — unde codrii, între care este ascuns câte un sătuleț trist, își leagă coroana despoiată, de pe care ici-colea numai câte o cioară răsună nise coacuri disarmonice — acolo petrecere! — în mijlocul monotoniilor naturale!

Da, căci Românul:

Fie și cu soare
Sau cerul noros,
Iară-ori primăvară —
El e tot voios.

Curtea, în care avé loc petrecerea din Cil, întru nimic nu se deosebia în seara de 21 Februarie de curtea fermecată din poveste, care singură sta în mijlocul codrului, unde

Chiar în miez de noapte
Lelele s'adună —
Cântă, dăntesc
Și saltă'n voe bună... .

La 9 oare seara sala spațioasă și decorată cu fel de fel de flori și ramuri verzi de brad era plină de un public frumos ce se adunase la invitațiile de convenire ale tinerilor din giur. Costurile simple, dar' cu atâtă eleganță de gust ale coconșilor și doamelor făceau mai încântătoare fețele rumene, dela care privirile nu se puteau abate.

Se încinseră în joc, și părechile cu atâtă voe bună și plăcere saltau în „Ardelean“ și valsuri, de-și părea că au uitat de toate și nici că mai cugetă la altceva, decât numai la plăcutul present.

Laudă bărbăților de frunte, care nu lăsară nici această ocaziune fără a da celor mai mici instrucțiuni folositoare, ca nutremânt spiritual, și în mijlocul acestei bucurii, și în legătură cu actual a arăta însemnătatea și scopul petrecerilor, apoi a-i însufleși și mai departe pentru tot ce e frumos, moral și folositor.

În decursul pauzei dl P. Truța, adv. din Arad, în felicitarea sa către arangerii petrecerii și către oaspeții de față, în mod cronologic expuse dezvoltarea și înaintarea genului omeneș din starea lui cea mai primitivă până ași prin societăți și conveniri; însemnătatea și puterea edificatoare a acestora din punct de vedere al progresului.

În fine însufleșește pe arangeri și pentru viitor și i îndeamnă, ca nici-odată să nu lăncezească, atunci când sunt chemați a lupta sub flamura progresului și a româniului. Finea toastului seu fu încoronat de aplauze și strigăte de „Trăacă P. Truța“.

Apoi părintele protopop C. Gurban ridică pahar și vorbi un toast plin de înțelepciune, sfaturi și îndemnări părintești, de asemenea ținând la însufleșirea publicului pentru ori-ce bun și moral.

După pauză petrecerea decurse până în răsăritul soarelui în cea mai mare iubire frățească și bucurie. Succesul moral și material a fost pe deplin mulțumitor.

Din frumosul public adunat n numai din giur, dar' chiar și din cele mai îndepărtate părți notăm următoarele doamne:

Emilia Gurban (Buteni); Octavia Turic, Valeria Lazar (Târnova); Ana Lazar, Elena Novac, Zeni Papp (Almaș); Terenția Boșeai (Bodesci); Em. Saciu (Dieci); N. Popovici (Otlaca); Iosefina Dragancea (Cil); Sofia Muntean (Tăuți); Alex. Dobrei (Redesci); Maria Ardelean (Chisindia); Persida Mihutiu (Bșeș); Ileana Popovici (Chisindia); Iulia Bodea (Dezna).

Domnișoare: Constanța Gurban, Constanța Popp (Buteni); Eugenia Cornea (Repsig); Eugenia Musca (Comlăuș); Emilia Zaslău (Seleuș); Ana Turic, Valeria Popovici (Otlaca); Iulia Tămiciu (Arad); surorii Te-meșan (Chisindia); Rosalia Bozna (Seleuș); Iulia Caciuca (Cil); Lucreția Milian (Dezna); Catița Condoroiu (Bșeș); Elena Nica (Luguzău). D. V.

Despre aceeași petrecere din Cil primim dela un alt corespondent următorul raport:

După evenimentele mai prosaice, chiar odioase ale alegerilor trecute, permie-mi, dle redactor, să Vă scriu și ceva mai sublim, mai poetic din părțile acestea. Vieța socială fără îndoială se reflectează ca într'o oglindă în conveniri și petreceri, și influența binefăcătoare acestora este netăgăduită.

Aici în părțile noastre pare-că vieța socială a dormitat până acum de mai mulți ani, drept ce spre a deștepta inimile la o viațiune și a da un impuls binefăcător și vieții sociale și a-i pune o basă mai solidă în viitor, câțiva preoți din aceste părți în frunte cu domni Lazar din Almaș și Dragancea din Cil au arangiat la 9/21 c. în Cil o petrecere curat românească împreună cu joc, o petrecere socială, ce-i drept, modestă, dar' bună și cu mențiunea de a încheia vieța socială prin o înfrățire a tuturor Românilor din aceste părți și giur. Prima de natura aceasta se poate numi această petrecere la noi, care a dat prilegiu la o întrunire frățească, și inteligentă, profețime, notarii și învățătorii, s'a putut usa de această ocaziune, căci petrecerea pentru ei s'a arangiat.

Deși petrecerea, așa dîcînd, a fost improvizată, a succed întru toate privințele pe neașteptat de bine și un număr frumos de oaspeți s'au întrunit în sala cea mare și frumoasă a ospătării din Cil. Acolo am văzut o mulțime de preoți și învățători din tract și din giur; în fruntea lor pe protopopul tractului Buteni, care se poate numi autorul spiritual al acestei petreceri, și pe dl advocat Petru Truța din Arad, care cu dragoste a venit în mijlocul nostru.

Jocul s'a început la 9 oare seara cu „Ardeleana“ și a ținut cu o veselie admirabilă, sfîrșindu-se în d'albe diori cu „Hora“. O cunună frumoasă de doamne și domnișoare au luat parte contribuind cu prezența lor plăcută la animațiunea petrecerii. Întrucât mi-am putut însemna, au fost de față doamnele: Gurban (Buteni), Turic (Târnova), Cornea (Repsig), Milian (Dezna), Ardelean și Popoviciu (Chisindia), Mihutiu (B.-Sebiș), Muntean (Tăuți), Valeria Lazar (Târnova), Vidu (Cuiediu), Bodea (Laz), Magier (Satul-râu), Mera (Hontșor), Saciu (Dieci), Dobrei (Revetis), Șerb (Sșcaș), Pop, Lazar, Novac, Crețu (Almaș), Boșcaiu, Ilica (Bodesci), Pinteza (Cacarea), Dragancea și Popa din Cil. Dintre amabilele d-șoare însemn pe cât mi-a fost cu putință următoarele: Constanța Popa, învățătoare, Constanța Gurban (Buteni), Valeria Popoviciu (Otlaca), Anica Turic (Târnova), Iulia Tonciciu (Arad), Emilia Zaslău și Rosa Tușna (Seleuș), Eugenia Cornea (Repsig), Catarina Condoroșan (B.-Sebiș), Zeni Musca (Comlăuș), Lucreția Milian (Dezna), Iulia Caciuca (Cil), Iulia și Marița Temeșan (Chisindia), Ludmila Genț și altele, pe care n'am avut onoare de a le cunoaște.

În general petrecerea a decurs o viațiune, și ca între frați și surori, căci aran-

asa de mult îi este legat sufletul și viața ei de el?... Așa se întreba în sine, apoi ear' își dicea: Dar' nu este sărac acest om: mi-a dăruit de atâtea-ori viața, scăpându-mă de perire...

Și îi veni în minte când pentru întâia-oră o scăpa de căni, când o trecu părpăstia și îi simți mai întâiu căldura pieptului lui. Se gândi, că și acum tot prin el a scăpat, căci de nu-l cunoștea pe el, avea Mărioara unde să o ducă, și chiar de o scăpa din sat, cine ar fi scăpat-o dintre munți, cine ar duce-o la Cluj...

Gândindu-se astfel, își dicea: Dar' nu aș fi oare fericiată, dacă nu m'as duce mai departe, dacă ne-am oprî aici în codru, ori ne-am întoarce la stână. În oraș tot de oameni rei o să dăm!...

Si îi venia să-i le spună astea lui Nicu, să-i strigă încă odată gîtul lui cald cu mâine ei cari tremurau, să se mai odihnească odată la pieptul lui lat, să-i spună că îl iubesc, și apoi nu-i pasă, să moară!...

În vreme-ce Ilona se gândia astfel, Nicu mergea alături cu ea. Când era suș ori coboriș, o sprigina cu mâna să nu alunecă de pe măgar, căci ședea ca pe o laviță pe el. Și gândurile lui cine știe pe unde rătăceau. Poate-că și el se gândia, ce bine ar fi, dacă în loc de a merge ear' între oameni rei, Ilona ar rămâne aici. Cum și-ar sci el purta de grije. Ar scălda-o în lapte, ar spăla-o cu rouă și ar culca-o pe pat de flori, ce îmbată cu mirosul lor....

Era însă numai un cioban, și când se gândia, că Ilona este fată de neșeș, pe pî-

rinții căreia poate chiar frații lui i au trimis din lumea asta, îi era și lui rușine și frică de ceea ce gândise mai înainte.

Pentru el era acum mult și atâtea, că o vedea pe Ilona uitându-se cu ochi dulci la el și că a mai prins puțină putere; ieri gândia că moare. Acum a încetat chiar și cu plânsul.

— Nu vom întâlni noi pe aici oameni rei, întrebă Ilona pe Nicu.

— Armată pe aici nu poate străbate, ear' de căți ar pute încapă, nu-ți fie frică cătă vreme mă veți pe mine, răspunse el.

Ilonei nu-i mai era frică, după-ce Nicu îi vorbi astfel. Când se vedea lângă el, nu se mai teme de nimic, ear' în apropierea ei, Nicu ar fi apărât-o și împotriva unei întregi armate..... (Va urma.)

Un mare succes medical.

Ilustrul nostru profesor Dr. Babeș în interval de o săptămână a raportat două victorii strălucite la academia de medicină din Paris. La 9 Februarie, academia îi recunoaște prioritatea asupra descoperirii microbului influenței pe care Dr. Pfeiffer din Berlin și-l-a însușit într'un mod așa de subit, pe când acest microb era descoperit de dl Babeș în 1890 și publicat de pe atunci, deci dl Pfeiffer a confirmat numai descoperirea din București.

Acum e vorba de un alt avânt al medicinei, care în cursul și șgdui toată lumea prin efectul mare ce va produce îndată-ce

aplicațiunea acestei descoperiri se va generalisa.

Boalele nervoase, chiar și cele mai deperate, în cursul vor dispăre de pe orisonul patologiei întocmai ca turbarea prin ingeni-oasa invențiune a celebrului Pasteur.

Profesorul Babeș tratând oamenii mușcați de animale turbate, supunându-se el însuși de 2 ori la acest tratament, asistenții servitorii institutului de bacteriologie chiar de câte 4 ori de când există institutul, a observat, că bolnavii, între care au fost mulți nevristnici, cheoreci și suferind de alte maladii nervoase, în urma tratamentului antibacteric, care consistă din injecțiuni subcutane cu substanță atenuată de mēduvă de iepuri turbați, starea lor morbidă, nervoasă, care nu avea nici o legătură cu turbarea, se ameliorează și se vindecă chiar.

În sensul acesta la institutul de bacteriologie deja acum doi ani se făcuseră câteva încercări la bolnavii nevristnici, dar' s'a întrerupt tratamentul. În acel timp dl Constantin Paul, profesor la facultatea de medicină din Paris, aflându-se în București, s'a înțeles cu Drul Babeș, ca după indicațiunile primite să experimenteze pe o scară mai întinsă la Paris.

Acum câteva luni dl Const. Paul a scris dlui Babeș, că tratamentul prin transfuziune nervoasă, conform indicațiunilor date de dl Babeș, au succes surprinzător.

În ședința dela 6 Februarie c. a academie de medicină din Paris dl C. Paul face o comunicare asupra succesorilor obținuți prin acest tratament la 11 bolnavi vindecați de

chiorasă neurasthenică, neurasthenie clasică, puls lent permanent, ataxie locomotri, sau tabeș adecă cele mai superioare.

Substanța injectată e o soluțiune de 10 la sută de substanță cenușie de creeri de berbec sterilizat cu 5: 1000 acid carbonic.

Primul efect ce resimte bolnavul este o senzațiune de forță și de bună dispoziție durerile și slăbiciunile musculare diminuează repede. Durerile vertebrale, hyperestesiile spinale dispar după câteva injecțiuni, durerile fulgurante ale ataxiei încetează, durerile de cap ale neurasthenicilor dispar, insomnia e înlocuită de somn dulce natural. Impotența funcțională a creierului se perde, apetitul se redeschide, greutatea corpului anemicilor crește repede. asemenea se ameliorează în mod miraculos impotența sexuală cu totul dispărută la unii bolnavi.

Sistemul nervos prin inecțiunile cu substanța nervoasă devine un condensator care se poată încărcă și bolnavul câștigă o cantitate de forță, de care dispune după placul seu.

Felicităm dar' pe dl Babeș de strălucitul succes și marele viitor ce acest nou tratament, al cărui autor intelectual este d-sa, va schimba așa dîcînd aproape cu totul tratamentele de până aici, căci dispunând noi de o forță nervoasă în rezervă la ce se va reduce tuberculosa, pneumonia, fibrele tifoides etc? Ce ne pasă de dușmanii din afară, dacă sîntem bine înarmați?

„Timpul“

gatori au făcut tot posibilul ca oaspeții să fie mulțumiți.

În pauză, la cină, s'au ținut și toaste, dintre care însemnăm al părintelui Lazar, care a toastat pentru viața îndelungă a oaspeților, care din patru unghiuri cu dragoste frățască au venit la veselie.

Apoi a urmat petrecerea de joc până în d'albe zile. Depărtându-se, oaspeții au dus suvenirii plăcute și asigurarea, că în viitor eară și cu bucurie vor veni, căci s'a hotărât a se arangea la vară un maioral cu concert, la care s'au angajat 8 clerici, care anume au venit la petrecerea din Cil și care au contribuit în mare parte la succesul petrecerii.

Origanul.

CRONICĂ

Dela Curte. M. S. Monarhul a primit ieri înainte de amiaza pe primatele Vaszary, ear' seara s'a dat la Curte un prânz, la care au participat primatele și doi episcopi, mai mulți ofițeri superiori și magnași din Budapesta.

Archiducesa Maria Valeria, după-cum scriu ziarele vieneze, merge din ce în ce mai bine cu sănătatea. Temperatura îi este de 37.2 grade.

Curtea regală maghiară. Organele soviniiste se plâng amar, că cu ocazia deschiderii parlamentului Archiducii Eugen și Iosif Augustin nu au luat loc între șirurile magnașilor, ci li-s'a făcut o loge anume numai pentru ei.

Consilieri intimi. Maiestatea Sa Monarhul a conferit titlul unui consilier intim, scutit de taxă, ministrului pentru Croația-Slavonia-Dalmația Emeric Iosipovich și ministrului de agricultură conte Andreiu Bethlen.

Mesajul criticat. Unele foi din Budapesta, opoziționale, se înțelege, aduc aspre critici guvernului, pentru-că a dat Monarhului să citească un mesaj, care este foarte prost stilizat, și ele, așa că n'are aproape nici un înțeles.

Un rățacit. Apărând numărul al 5-lea din păcătoasa revistă a lui Moldován Gergely, „Erdélyi Hiradó“ îi aduce nisece laude cum sciu Ungurii să laude pe cei-ce le fac lor servicii. Laudă în același timp și pe universitarul Mihail Budiu. Noi credem, că tînărul universitar a rățacit pe cale greșită colaborând în compania lui Moldován Gergely.

Necrolog. Primum următorul anunț funebral: Iosefina Paskovits nasc. Dunca de Sajó, văduvă de căpitan ces. reg., după un morb scurt în urma influenței, ați după ameați 3/4 oară și-a dat bunul și nobilul suflet în mâinile Creatorului în etate de 38 de ani. Partea pămîntească a iubitei și neuitatei mame, soră și verișoară, se va înmormînta din locuința strada Cisnădiei nr. 2 Vineri în 26 Februarie la 4 oare p. m. în cimiterul militar. Cuprinși de adăncă durere aducem această scire jalnică la cunoștința amicilor. Sibiu, 25 Februarie n. 1892. Emil Paskovits, sublocotenent; Eugen Paskovits, locotenent, ca fiu; Nina Dunca de Sajó ca soră; Aloisa Dunca de Sajó ca verișoară.

Un românofag. Dela Viena primim relativ la afacerea Tincu-Dr. Marcovinoich spre publicare următoarea declarație: Deoarece dl dr. de Tincu promisiunea dată la 8 Ianuarie a. c. de a revoca neadevărurile ridicate contra Dlu Dr. Marcovinoich până în ziua de astăzi nu și-a împlinit'o în mod satisfăcător, aducem aceasta la cunoștința publică, privind totodată chestia din parte-ne de încheiată. Viena, 22 Februarie 1892. Dr. C. Baumgartner m. p. Stud. med. Hans Höglér m. p. VIII. Kochgasse.

Baronul Bánffy Dezső și Ugron Zoltán. Foile din Budapesta scriu, că un duel era să se tacă alaltăieri la Budapesta între baronul Bánffy Dezső și Ugron Zoltán. Causa duelului era să fie faptul, că Bánffy a cetit delegațiunii ce-i adusese mandatul la Cluj, o scrisoare anonimă, în care alesul Oenerilor era calomniat. Auînd despre aceasta, Ugron a trimis martorii. Afacerea s'a terminat prin pace: martorii baronului au cerut sense în numele clientului lor. Va să fie că baronii cer și ei câte odată zăbă, mai ales când au a face câte cu un zurbagiu de duelist cum e Ugron Zoltán!

O revistă ilustrată. Din Budapesta primim revista maghiară „Magyar Genius“. Ea apare odată pe săptămână, cu diferite

ilustrațiuni, cele mai multe de Margittay Tihamer, pictor maghiar. Numărul din săptămîna aceasta cuprinde portretul contelui Bánffy Dezső, candidatul guvernului la parlamentul camerei; apoi portretul a 56 deputați și portretul de acum 30 ani al primatului Vaszary și alte ilustrațiuni. Revista e redactată de Havassy Jozsef și Karczag Vilmos, costă pe an 10 fl.

Cetățean de onoare. În ședința dela 24 c. a municipalității din Baia-mare ministrul Wekerle a fost ales cetățean de onoare.

Nou sistem de moară. Cetim în „Magyar Hirlop“ de ieri următoarele: În comuna Sâncel din Ardeal economul Nicolae Rusan a descoperit un nou sistem de moară, care se deosebește de morile cu apă de până acum prin aceea, că apa se poate întrebuița pentru învîrtirea petrilor și fără facerea de șanțuri și zăgăze. Moara aceasta cu sistem nou macină în 24 oare ca la 90 heltri grâu și are și marele avantaj de a se pute lipsi de zăgăzurile și șanțurile periculoase din punct de vedere al luntrașilor.

„Gazeta Bucovinei“. Numărul 12 fiind confiscat din cauza articolului „Afacerea Pace-Mustatza“, redacția a luat dispoziți să se scoată alt număr, în care lipsese articolul de fond cu pricina, rămînd tipărit pe cele cinci coloane în loc de articol loc alb, cu inscripția „confiscat“.

Regele României la balul presei. Societatea presei, scrie „Românul“ va trimite o comisiune la palat spre a ruga pe M. S. regele și pe A. S. principele Ferdinand să binevoască a asista la balul ce va da societatea la 24 Februarie în sala Teatrului-Național.

Casuri de moarte. La 22 c. a răposat în Viena mareșalul-locotenent în retragere August Demel în etate de 63 ani. Din Roma se anunță moartea cardinalului Mermillod, întîmplată la 23 Februarie, 11 oare 25 m. a. m.

Din public. *)

Avis.

„Reuniunea română de cîntări din Sibiu“ își va ține adunarea sa generală Duminică în 16/28 Februarie a. c. dimineața, la oarele 11, în sala dela „Musikverein“, la care sînt invitați a lua parte toți membrii reuniunii.

Ordinea zilei:

- 1. Raportul comitetului despre atacurile anului 1891.
2. Satorirea bugetului pe 1892.
3. Alegerea comitetului pe anul 1892.
Din ședința comitetului reuniunii române de cîntări, ținută în Sibiu la 8/20 Febr. 1892.
George Dima m. p., Mateiu Voilean m. p. președinte, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMA.

Viena, 23 Februarie n. După-cum comunică „Neue Freie Presse“, la ministrul-president contele Taaffe s'a prezentat astăzi o deputațiune compusă din mai mulți deputați dietali și reprezentanți ai societăților politice din Bucovina, cărora s'a însoțit și unii deputați ai Reichsrath-ului, pentru a-și exprima simpatia lor față cu contele Pace în cauza conflictului acestuia cu baronul Vasilco, avîsînd totodată pe ministrul despre depunerea mandatelor din partea unui număr însemnat de deputați dietali. Foaia vieneză exprimă temerea, că astfel dieta Bucovinei, convocată pentru 3 Martie, nu se va pute întruni, deoarece Români dispun numai de 15 voturi. (Vezi „O afacere celebră în Bucovina“. Red. „Tribunei“.)

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Neutra, 25 Februarie n. Episcopul Roskoványi a murit.

Paris, 25 Februarie nou. Rouvier a primit însărcinarea pentru formarea cabinetului. Față cu obiecțiunile făcute de Freyinet a manifestat și Ribot unele scrupule. Rouvier se duce azi la Elysee pentru a da presidentului Carnot răspunsul definitiv cu privire la formarea cabinetului.

Paris, 25 Februarie n. În urma cercetărilor poliției se dovedește, că o parte mare a patroanelor de dinamită furate s'au expadat de anarhiști în străinătate. (În noaptea de 14 spre 15 Februarie s'au furat din fabrica de dinamită dela Soisy sous Etolles 35 chil. patroane de dinamită. Red. „Tribunei“.)

Belgrad, 25 Februarie n. Scupcina a primit demisiunea presidentului Katicî.

Bibliografie.

A apărut în București și se poate procura dela autor:

Politica maghiară și Români ardeleni, de Ioan Slavici. Calea Dorobanților nr. 99.

A apărut:

„Umbra“, romanță pentru voce și pian cuvinte de colonelul Th. Șerbănescu, muzică de mult simpaticul musician G. Cavadia. Această piesă în editura domnului Gebauer — dice „Rom. Music.“ — este de un caracter național deosebit, care este din sfera vulgară a compozițiilor noastre românesce.

În editura I. I. Szegierski a apărut: „Bostoneur et Bostonese“, vals pentru pian de M-lle Elise Valeanu.

Compozițiunea este foarte reușită ca inspirație și cu multă îngrijire în succesiunea armonică.

În editura Ernest Eulenburg din Lipsca a apărut a 12-a ediție din „Album-Ivanovici“ pentru pian. Albumul costă net numai o marcă și 50 pfenigi, în Lipsca, la editor.

În aceeași editură a mai apărut și „Piese de salon“, de Teodor Espen.

La librăria Socec din București se găsesc următoarele scrieri ale profesorului G. Dem. Teodorescu:

- „Credințe, datine și moravuri“ (1874).
„Proverbe române“, cercetări (1877).
„Oratio pro Marcello“, text latin (1878).
„Colindele române“, studiu crit. (1879).
„Metrica latină“ pentru clasele V—VII. (1880).
„Viața și operele lui Eufr. Poteca“ (1883).
„Petrea Crețu Șolcan“, conferință (1884).
„Poesii populare“, mare culegere (1885).
„Organisarea instrucțiunii publice“, propusă dl A. Sturdza (1886).
„Miturile lunare“ în „Conv. liter.“ pe 1889.
„Tristele“ lui Ovidiu pentru cl. IV. (1889).
„Prosodia latină“ pentru cl. IV. și V. (1889).
„Numiri ilegale“ în învățămînt (1891).
„Istoria literaturii latine“ pentru clasa VI., VII. și bacalaureat (1891).
„Operele lui Anton Panu“ (1891).

„Lumea Ilustrată“. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni în București. Anul I. Nr 5 are următorul cuprins: Napoleon III. De G. egor Samarov. — Prietena mea. De H... — Așa e lumea. Poesie de N. A. Bogdan. — Profesorul Creangă. De Properțiu. — Loreley. Amintiri din călătoria mea pe Rin de R. — Marioara. Poesie de Pindar. — Cura de apă. — Legenda ilustrațiilor. — Felurimi: Împărat judecat. — Numismatică. — Peșterii. — Doctorii. — Ficiorul. — Mulțumirea bețivilui. — Păcălă uituc. — Cronică. — Musica. Serenadă din Opus 15 de Moritz Moskowski. — Ilustrațiuni: După o luptă crâncenă. — Loreley. — În disgrație. — Odalisca. — Așa e lumea. — Serenada. — Marioara. — Prisoniera arcului seu. — Bulgara. Supplement la „Lumea Ilustrată“.

Călimdarul zilei.

14/26 Februarie 1892.

Iulian: Auxentiu.

Gregorian: Gland. Goth.

Soarele: răsare 6.46, apune 5.40.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Februarie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Diferența din presiună, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 23 Februarie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria).

Sosiți în Sibiu.

La 25 Februarie n.

Hotel „Neurhrer“. I. Aufsesser, Klein-Orenstein, Berger, din Viena, Orozslany, Loag, Berger, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer“. Barothy, din Oradea-mare, Leitmaier, din Viena, comercianți. Wolff, Schuman, din Sebeșul-săcesc. Dum, din Perșani.

Economie.

Societatea pe acții a căii ferate Sibiu-Turnuroșu și-a ținut la 22 c. adunarea sa generală de constituire sub presiunea comitetului-suprem Gustav Thalmann în sala de ședințe din casa comitatului. Raportul concesionarilor despre activitatea de până acum a fost luat la cunoștință și aceluia li-s'a dat, în sensul legii comerciale, absolutul. Deoarece din raport rezultă, că ministrul reg. ung. de comerț la satorirea despăgubirii pentru provăderea transportului poștei pentru erarul postal nu a arătat acea pretenție, care după drept s'ar pute cere, noua direcțiune a fost îndrumată a face pașii de lipsă, ca la tratările iminentă cu ministrul de comerț și societatea căilor ferate de stat daunele în privința îngrijirii exploatației să se delătore după putință. — Celelalte propuneri: puse la ordinea zilei au fost rezolvate în sensul propunerilor concesionarilor. Direcțiunea numără 11 membri, — dintre care 9 aleși, ear' 2 exmiși ca reprezentanți ai ministerului de finance și celui de comerț. Aleși au fost: cei cinci concesionari: comitele-suprem Thalmann, Dr. Wolff, profes. Martin Schuster, Dr. Aurel Broete și Iosif Konerth, preot în Vurpăr; mai departe vicecomitele Reissenberger, primarul de Hochmeister, Albert Arz de Straussenburg sen. și Iuliu Mandl, antreprenor de clădit în Budapesta. Consiliul de supraveghere consistă din 5 membri și anume: Dr. Bruckner, I. Drotleff, W. Krafft sen., F. Szalay și I. F. Zeibig.

Tarif excepțional pentru transportul de porumb din Ungaria. La 15 Martie c. va intra în vigoare un nou tarif excepțional provisor, valabil până la 30 Inie 1892, pentru transporturile de porumb din Ungaria în Germania. Noul tarif cuprinde taxe de transport pentru tariful între stațiunile ungare cuprinse în tariful de până acum de o parte și între stațiunile germane din cercurile direcțiunilor căilor ferate Breslau și Bromberg, precum și între stațiunile mai însemnate din cercurile direcțiunii Berlin, de alta.

Furnisare. Camera comercială din Brașov vestesce, că în biroul aceleia se poate vedea o publicațiune a direcțiunii căii ferate priv. Casovia—Oderberg despre furnisarea materialului necesar de lemn de stejar pe 1893, eventual 1894 și 1895. Termenul înaintării ofertelor e 15 Martie a. c.

Furnisare de cai pentru armata bulgară. Camera comercială din Budapesta vestesce, că ministrul bulgar de războiu dorește a-și acoperi în cale de contract trebuința de cai de călărit și de tras pentru cavaleria și artileria bulgară, pe timp dela 3—5 ani. Trebuința va fi în primul an de furnisare de circa 1500, în ceialalți ani de 300—500 cai. Ofertele trebuie înaintate până la 13 Martie a. c. la numitul minister.

Oprirea exportului rusesc de ovės. Se telegrafează din Petersburg, că retragerea opririi exportului de ovės din Rusia e iminentă. Aceasta însă numai pentru ovėsul îngrămădit în porturile Mării-Ostice.

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena“ anunță următoarele insolvențe: Solomon Bellak, comerciant în M. Ostrau; Cr. Hirschl, firmă comercială în Olsnitz; Adela Wodicika, comerciantă în Zara; Iuliu Lampl, comerciant în Viena; Silvio Urbanis în Triest; Văduva M. Kofanitz, firmă comercială în Raab.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de război în Steinbruch. În 23 Febr. n. s'au notat: unguresci bătăni grei 46-- cr. până 47-- cr., unguresci grei tînori 49-- cr. până 49 1/2 cr., de mijloc 48-- cr. până 48 1/2 cr., ușori 46-- cr. până 47-- cr., marfă țerănească grea 46-- cr. până 47-- cr., de mijloc 45-- cr. până 46-- cr., ușoră 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., românesce, de Bakony, grei -- cr. până -- cr., transito grei -- cr. până -- cr., transito de mijloc -- cr. până -- cr., transito ușori -- cr. până -- cr., transito sârbesci grei 45-- cr. până 46-- cr., transito de mijloc 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr., transito ușori 43 1/2 cr. până 44 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Febr. n. 1892.

Table with multiple columns: Stămînjă, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Bănățenească vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiu. Din 25 Februarie n. 1892. Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta. Din 23 Februarie n. 1892. Table with 2 columns: Renta de aur ung., Argintul, etc.

Bursa de Viena. Din 23 Februarie n. 1892. Table with 2 columns: Renta de aur ung., Argintul, etc.

Bursa de București. Din 7 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Table with 3 columns: Renta rom. per 1875, Renta română amort., etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

